

Αρχαιομελισιδωνοφруνιχήρατα!

Άρθρο του **Μελά Γιαννιώτη**,
Προέδρου της «Ένωσης Ασφαλιστών Βορείου Ελλάδος»
και του Ομίλου «**INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ**».

Όλα αυτά τα 27 ελληνικά γράμματα είναι μία αρχαιοελληνική σύνθετη λέξη, που χρησιμοποίησε ο περίφημος Κωμοδιογράφος Αριστοφάνης (Σφήκες, 220), για να μινυρήσει, δηλαδή να θρηνολογήσει ήρεμα και αρνητικά («ψιλογαζώσει» θα λέγαμε σήμερα) την τότε αθλιότητα και κατάντια των Ελλήνων, που οπωσδήποτε ήταν καλύτερη από την σημερινή.

Η όλη σύνθετη λέξη αποτελείται από πέντε άλλες και διαχωρίζεται ως «αρχαιο-μελι-σιδωνο-φруνιχ-ήρατος-η-ον» (LIDDEL & SCOTT, Τ.1, σελ. 398), ενώ για την όλη ερμηνεία της απαιτούνται γνώσεις πολλών ειδικών και λογίων, που είναι βέβαιο ότι θα «σφαχτούν» μεταξύ τους, απόντος του λογοπλάστη Αριστοφάνη.

Το λεξικό «Σουΐδα», κάτω από την λέξη «μινυρίζω» αναφέρει την αριστοφανική σύνθεση-μακαρόνι και την αποδίδει ως «μέλη αρχαιομελισιδωνοφруνιχήρατα», υπό την έννοια του «άδω ηρέμα, επί το μείον». Αντίθετα, οι λόγιοι ερμηνευτές του σοβαρού και έγκυρου λεξικού των ξένων και όταν ο ελληνισμός ήταν η πνευματική «τροϊκά» του κόσμου και ενεργούσε αντίθετα από τα σημερινά πραττόμενα δια ελληνοποίησης παντός ξενικού, όπως π.χ. το συγκεκριμένο λεξικό ήταν γνωστό ως του «Λιδδέλου και Σκώτου», αναφέρονται σε «επίθετο συντεθέν εκ πολλών ονομάτων κωμικώς υπό Αριστοφάνους» και στο «μέλι, όπερ εστί ηδύ»!

Φαίνεται ότι και το αρχαίο μέλι ήταν... ηδύ(!), αλλά εδώ ο ικανότατος Αριστοφάνης γράφει με γιώτα την ηχητικώς ίδια λέξη αυτή, που αποδίδεται και με ήτα και ένα λάμδα (μέλη), που δεν σημαίνει μόνον είδος ποτηριού και ούτε ο πληθυντικός της γνωστής λέξεως μέλος, αλλά κυρίως η μουσικοποιητική έννοια του μέλω και εξ αυτού μέλος-μέλη, δηλαδή ωδή, άσμα, μελωδία, χωρίς να αποκλείεται και η έννοια της φροντίδας και σκέψεως, χωρίς αργοπορία, για πράξη και ενέργεια.

Τέτοια και τόσα πολυπνευματικά διδάσκονταν τότε οι θεατές και ακροατές Έλληνες στην πολυφωτισμένη γλώσσα τους, που ήταν αδύνατο να τα κατανοήσουν οι τότε όντως, όντες, όντα, κοινώς βάρβαροι, που, λόγω διδασκόμενης και επιβαλλόμενης δικής μας βλακείας και ηλιθιότητας, γίναμε εμείς τα όντα και αυτοί οι... πλούσιοι! Δηλαδή αρχαιομελισιδωνοφруνιχήρατοι!

Και ας υποθέσουμε ότι μέχρι εδώ προσεγγίζουμε κάπως τις δύο πρώτες συνθετικές λέξεις «Αρχαιο-μελι-» του όλου αριστοφανικού μακαρονιού. Οι άλλες δύο επόμενες λέξεις «σιδωνο-φруνιχ» που «κολούν» και τι εννοούν; Ποιόν και τι «καρφώνουν»;

Το ίδιο λεξικό του «Λιδελλο-Σκώτου» δίδει μία εξήγηση, ίσως άκρη τού, πολλών και υψηλών εδώ εννοιών, νήματος, αφού αναφέρεται σε Σιδώνα και Φруνιχον, με επίκληση γραφής Αριστοφάνη περί «οίον αρχαία μέλη Φруνίχου ερατά και ηδέα, καθάπερ μέλι παρέχουσα το της Σιδώνας όνομα».

Η Σιδών ήταν αρχαία παραλιακή πόλη της Φοινίκης, στο σημερινό Λίβανο, που αναφέρει πολλές φορές ο Όμηρος και ο Φруνιχος ήταν ο προπάτορας της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας, προηγηθείς και του Αισχύλου. Με το έργο του «Φοίνισες» νίκησε στην 71^η Ολυμπιάδα και πήρε την πρώτη θέση στην Τραγωδία. Το θέμα αναφέρεται στον αιχμαλωτισμό και απαγχονισμό των συζύγων των Φοινίκων από τους Πέρσες.

Έγραψε όμως, μεταξύ άλλων, μία άλλη Τραγωδία με τίτλο και περιεχόμενο «Μιλήτου άλωσις» υπό των Αθηναίων, που, όταν παρουσιάσθηκε στο κοινό, οι τότε Αθηναίοι δεν άντεξαν από ντροπή και λύπη και ξέσπασαν σε χαμηλούς θρήνους και κλάματα, «μινυρίζοντας», αντί «οικτράς φωνής»!

Το έργο απαγορεύθηκε και επιβλήθηκε τεράστιο τότε πρόστιμο των 1.000 δρχ. στον Φруνιχο, όταν ο μισθός των Δικαστών ήταν το πολύ τρεις οβολοί, δηλαδή μισή δραχμή.

Έτσι και αφού, κάτι και κάπως, καταλαβαίνουμε από τις τέσσερις μέχρι εδώ λέξεις, όπως βέβαια -διδασκόμενος τα αδιδάκτα και απαγορευμένα- τις αντιλαμβάνεται έκαστος, απομένει η πέμπτη, τελευταία και προσδιοριστική της ποιότητας και ιδιότητας των προηγούμενων.

Τι όμως σημαίνει η λέξη «ήρατος-ήρατα», από την οποία δεν είναι εντελώς άσχετη η γνωστή μας λέξη «ήρα», που «ξεχωρίζουμε από το σιτάρι»;

Όσοι -πολλοί- έχετε τις γνώσεις και ικανότητες ετυμολογήσεώς της, θα αντιληφθείτε άμεσα τι και ποιον «καρφώνει» εδώ ο αθυρόστομος και ανυπότακτος Αριστοφάνης σε καιρό «πλέριας Δημοκρατίας», όπως ας πούμε σήμερα και παγκοσμίως.

Οι άλλοι και μη γνώστες «ψιλών γραμμάτων» μη χολοσκάτε. Απλά, δώστε απάντηση στα αναπάντητα σημερινά ίδια και πολύ χειρότερα που ζούμε και συνεχώς θα Σιδωνο-Φруνιχούνται υπό «μέλι» και «μέλη» εκείνων που αντέγραψαν και μας εφαρμόζουν αρχαίες πρακτικές για τον πλούτο τους δια της φτώχειας μας. Το τέχνασμα και σύστημα αυτό Αρχαιομελισιδωνοφруνιχήρατα, λέγεται και είναι!

Ο Αριστοφάνης το είπε πριν από μόλις 2.435 χρόνια, πριν ανακαλυφθεί ο ερχομός του «Αη-Βασίλη»! Από πού έρχεται και τι φέρνει, μας είναι πλέον γνωστό!

